

בש"פ 1017/16 - מוחמד ג'ית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1017/16

לפני: כבוד השופטת א' חיות

העורר: מוחמד ג'ית

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 25.1.2016 במ"ת 52489-12-15 שניתנה על ידי כבוד השופט ר' וינוגרד

תאריך הישיבה: ו' באדר א' התשע"ו (15.2.2016)

בשם העורר: עו"ד מחמד עווד

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ר' וינוגרד) מיום 25.1.2016 בו התקבלה בקשת המדינה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו בת.פ. 52474-12-15.

1. נגד העורר הוגש ביום 24.12.2015 בבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות סחר בנשק. על פי הנטען בכתב האישום העורר וסוחר נשק בשם נאדר דעאגלה (להלן: נאדר) החליטו למכור ולקנות האחד מהשני כלי נשק, חלקי נשק ותחמושת ולסחור יחד במוצרים אלו. כתב האישום מתבסס בעיקרו על שיחות טלפון שיורטו על-ידי המשטרה בין נאדר ובין העורר ומפורטות בו תשע עסקאות נשק שונות בהן היה העורר מעורב. בעסקה הראשונה, כך נטען, מכר העורר שני אקדחים מסוג יריחו לאדם אחר שזהותו אינו ידועה למשיבה. העסקה השנייה מתייחסת לשיחה בין נאדר לעורר מיום 29.9.2015 בה שאל נאדר את העורר אם יש לו כלי נשק נוספים שיוכל למכור לו ולאחר שנענה בחיוב ביקש מהעורר כי ימסור לו את הדגמים שנמצאים אצלו ומחיריהם ולאחר מכן ימסור לו מה הלקוח רוצה לרכוש. העסקה השלישית, כפי שנטען בכתב האישום, מתייחסת לרצף שיחות שהתקיימו בתאריכים 2-4 באוקטובר 2015 בין העורר ונאדר, ובהם ביקש נאדר מהעורר כי יזמין לו חלק נשק כלשהו תמורת מחיר בו נקב העורר. העסקה הרביעית עניינה בשיחה בין העורר לנאדר מיום 6.10.2015 בה הציע העורר לנאדר לרכוש משקפת לראיית לילה שיכולה להתחבר לנשק, תיאם עמו לקדם את העסקה ומסר לו את מחירה של המשקפת. העסקה החמישית מתייחסת לרצף שיחות בין העורר ונאדר מיום 9.10.2015 בהן תיאמו השניים כי נאדר ימכור לעורר "חלק עליון" של נשק כלשהו, ובהמשך תיאמו את העברת החלק על-ידי אדם אחר שהביא אותו לעורר. באחת השיחות מיום 9.10.2015 הציע נאדר לעורר לרכוש כדורים לנשק, השניים נפגשו והעורר קנה מנאדר את הכדורים - עסקת רכש כדורים היא העסקה השישית המיוחסת לעורר בכתב האישום. העסקה השביעית היא על פי הנטען עסקה לרכישת כדורי אקדח ומתייחסת לשיחה בין העורר ונאדר מיום 12.10.2015 בה ביקש העורר לרכוש מנאדר את כדורי האקדח ושלח אדם אחר להשלים את העסקה. העסקה השמינית מתייחסת לשיחה בין העורר ונאדר מיום 16.10.2015 בה הציע העורר לנאדר למכור לו נשק. נאדר נעתר להצעה וסיכם עם העורר כי ישלחו לו בתמורה לכך 10,000 ש"ח. העסקה התשיעית נדונה, כך נטען, בשיחת טלפון מיום 28.10.2015 בה שוחחו נאדר והעורר על מחיר של חלק מכלי נשק מסוים וכן על מחירו של כלי הנשק השלם. במהלך השיחה אמר העורר כי הוא מחזיק בנשק דומה וביקש מנאדר שירכוש לו נשק כזה, שכן המחיר עליו דיברו הוא מחיר טוב. בגין העסקאות האלו יוחסו לעורר, בין היתר, עבירות סחר בנשק, החזקת נשק ורכישת נשק. עוד יוחסה לעורר עבירה של סיוע למכירת נשק וזאת בגין שיחות טלפון בין נאדר לעורר בסוף ספטמבר ותחילת אוקטובר 2015 בהן תיאמו השניים כי העורר יתקן נשק כלשהו לנאדר, על מנת שיוכל למכור אותו לאדם אחר.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו ובהחלטתו מיום 25.1.2016 קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה בציינו כי העורר כופר באישומים נגדו וטוען כי אינו מכיר את נאדר וכי מעולם לא שוחח עמו ולא עסק עמו בדרך כלשהי במכירת כלי נשק. עוד טען העורר כי למעשה אין כל ראיה המסבכת אותו במסכת האירועים המתוארים בכתב האישום. בית המשפט דחה את טענות העורר בעומדו על כך שהאזנות הסתר לנאדר בוצעו כולן באותה עמדה, וכי השיחות נושא כתב האישום בוצעו למספר הטלפון בקידומת 056 של חברת התקשורת הפלסטינית "וטנייה" (להלן: הטלפון הפלסטיני) עם אדם שכונה אבו ג'ית (שם משפחתו של העורר). העורר טען בחקירתו כי יש לו טלפון של חברה זו, אך לא מסר את מספרו המלא. בנוסף בידי העורר טלפון שמספרו מתחיל בקידומת 050. בית המשפט ציין כי הטענה לפיה העורר הוא זה ששוחח עם נאדר ממספר הטלפון הפלסטיני נסמכת על השוואת קולו על-ידי השוטרת המשקלטת לשיחה שסומנה כשיחה 721 אשר בוצעה ממספר הטלפון של נאדר לטלפון הנייד בקידומת 050 של העורר. בית המשפט דחה את טרזונית העורר כי ההשוואה לא בוצעה בצידו "יעודי ובמעבדה, בקובעו כי טענה מעין זו מקומה בהליך העיקרי שכן היא נוגעת למשקל שיש לייחס לזיהוי הקול ואינה חותרת תחת זיהוי הקול עצמו. בית המשפט הוסיף וציין כי "אין ספק שקיים יתרון רב לאפשרות לזיהוי קולות באמצעות ציוד שמע מתאים ובאמצעים 'סטרייליים' ותוך יכולת של השוואה בין שתי הקלטות אגב הגברה או הנמכה של

הקול ושמיעת קטעים פעם אחר פעם, לבין השוואה בתנאים 'רגילים'. עוד ציין בית המשפט כי אילו היו הראיות נשענות רק על השוואת הקולות, ניתן היה ליתן משקל לטענה כי לא מדובר בראיות "מהאופי המוצק ביותר". עם זאת, כך נקבע, בטלפון הנייד של העורר בקידומת 050 נמצאו הודעות רבות שנכתבו על-ידו המסבכות אותו בעבירות המיוחסות לו. כך, למשל, במענה להודעה ששלח אדם בשם אבראהים לעורר ביום 31.8.2015 שלח העורר לאבראהים את מספר הטלפון של נאדר וזאת בניגוד לעדותו שאינו מכיר את נאדר. הודעה זו, כך קבע בית המשפט, מהווה לכאורה חיזוק לראיות נגד העורר. עוד הפנה בית המשפט להודעה מיום 9.9.2015 ששלח אבראהים לעורר "תיזהר, יש משטרה מסתובבת" וכן הודעות אחרות ששלח וקיבל מהן עלה כי התכתב בנוגע לאפשרות של משלוח של "1500 בורג קופסה על 550" (הודעה מיום 22.9.2015) ולאחר מכן ניהל משא ומתן בנוגע למחיר ה"בורג" והאפשרות כי "ירכוש קרטון ב-330 וימכור את הכדורים ב-6200". בית המשפט ציין בהקשר זה כי העורר טען בהודעותיו כי מעולם לא רכש ברגים ב-6500 ש"ח ולא ידע להסביר במה עוסקות ההודעות האמורות, המתקשרות לשיחות שנערכו בינו ובין נאדר ולנושא בהן עסקו. בית המשפט הוסיף והפנה לראיה נוספת המסבכת לכאורה את העורר והיא צילומי כלי נשק שנמצאו במכשיר הנייד שלו שחמישה מתוכם התקבלו באפליקציית וואטסאפ, כאשר מנגד טען העורר בחקירתו במשטרה כי הוא אמנם מתעניין בכלי נשק וגלש באינטרנט על מנת לצפות בתצלומים שלהם אך מעולם לא קיבל תצלומים של כלי נשק בוואטסאפ.

אשר לטענתו החלופית של העורר לפיה גם אם דיבר עם נאדר אין להסיק מהשיחות כי מדובר בסחר בכלי נשק, קבע בית המשפט כי אין לקבל טענה זו מפי העורר המכחיש את קיום השיחות. בית המשפט התייחס לאמור בשיחות וקבע כי מתמלילי השיחות עולה לכאורה כי מדובר בשיחות הנוגעות לסחר בכלי נשק. מסקנה זו, כך נקבע, מבוססת על חלק מהשיחות ועל מזכרו של החוקר ג'אנו שבמסגרת תרגיל חקירה שבוצע לנאדר ערך מעין "מילון" לקודים ששימשו לצורך עסקאות הנשק (מזכר חקירה מיום 19.11.2015 ותמלול פעולת חקירה) (להלן: מזכר ג'אנו). כך, למשל, מלפפונים שימשו בפי העורר ונאדר כקוד לרימונים, יריחו הוא אקדח יריחו ו-M הוא כלי נשק מסוג M16.

לסיכום קבע בית המשפט כי כלל הראיות לכאורה הנזכרות לעיל בשילוב העובדה כי העורר אף כונה בשיחות עם נאדר בשם המרמז על שם משפחתו (אבו ג'ית) מקיימים תשתית ראייתית לכאורית מספקת בשלב זה לצורך מעצרו. משכך, ובהינתן עבירות הסחר בנשק המיוחסות לעורר לגביהן הכלל הוא מעצר והחריג לכלל הוא שחרור לחלופת מעצר, הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

מכאן הערר שבפניי.

3. העורר שב ומלין על דרך השוואת קולו לקול של האדם הנשמע משוחח עם נאדר וטוען כי לא הוא ולא נאדר זיהו את העורר כדובר בשיחות וכי בית המשפט התייחס לאופן ביצוע בדיקת השמע אף שהמשיבה לא טענה לעניין זה. עוד טוען העורר כי הוא מסר לחוקרים כי יש לו סים של חברת וטניה ואף ציין כי באמצע המספר יש את הספרות 72, שאינן מופיעות במספר הטלפון הפלסטיני ועל כן אין לקשור אותו לגישתו למספר זה. אשר להודעות במכשיר הטלפון שלו, טוען העורר כי ההתכתבות לעניין הברגים לא הייתה מול אבראהים אלא מול אדם בשם עבד אלבלזמיט, ושאינו זוכר מדוע התכתב איתו על ברגים. אשר לכך שנשלחה מהטלפון שלו הודעה לאבראהים עם מספר הטלפון של נאדר, טוען העורר כי אינו מכיר את אבראהים. העורר מוסיף וטוען בהקשר זה כי אבראהים ועבד אלבלזמיט אינם עדי תביעה, ועל-כן אין לראות בהתכתבות עמם ראיה העומדת בסתירה להכחשתו את היכרותו עם נאדר. אשר לכך שנמצאו במכשירו חמש תמונות של כלי נשק שהועברו באפליקציית וואטסאפ, טוען העורר למחדל חקירתי שכן לא נבדק למי נשלחו תמונות אלו או ממי התקבלו ולטענתו הן הועברו, אם בכלל, לצד תמים שאין לו קשר לנטען בכתב האישום. מכל

מקום, טוען העורר כי לא עומת עם הטענה הזו בחקירה. עוד מלין העורר כי בית המשפט לא עבר על חומר הראיות המלא אלא הסתפק בתקציר השיחות שהועבר על-ידי המשיבה וכי מרבית השיחות המיוחסות לו כלל לא הושמעו לו בחקירתו. בהקשר זה מוסיף העורר וטוען כי אין להסתמך על מזכר ג'אנו שכן ג'אנו אינו עד תביעה ומכל מקום, המזכר אינו משקף את שנאמר על-ידי נאדר. בהקשר זה מפנה העורר להחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים של נאשם אחר בפרשה, בה בחן בית המשפט את הקלטת תרגיל החקירה שבוצע לנאדר והצביע על קשיים לכאורה במזכר ג'אנו (מ"ת 61255-11-15; בש"פ 8459/15). העורר מוסיף ומפנה למחדלי חקירה לכאורה שלגישתו היה בהם כדי ללמד על חפותו, ובהם העובדה כי לא בוצע איכון לטלפונים הסלולאריים שנטען כי השתמש בהם, וכן אי בדיקת גרסתו לפיה הוא מבצע מדי פעם עסקאות רכישה ומכירה של כלי רכב במגרש בחולון. עוד הוא טוען כי בשני הבתים בהם הוא מתגורר לסירוגין יש מצלמות אבטחה, שלא נבדקו על-ידי המשטרה. לבסוף מבקש העורר כי ככל שיוחלט שיש לעוצרו, יורה בית משפט זה על שחרורו לחלופת מעצר וזאת בהינתן גילו הצעיר (יליד 1990) והעובדה כי אין לו עבר פלילי.

4. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי ומוסיפה כי קולו של העורר בשיחות בטלפון הפלסטיני הושווה גם לקולו בחקירותיו במשטרה ונמצא זהה. עוד טוענת המדינה כי הגם שעדיף שהשוואת הקול תהיה בתנאי מעבדה, בנסיבות העניין ניתן לגישה להסתפק בעדותה של המשקלטת ומכל מקום עניין אחרון זה אינו פוסל את הראיה אלא לכל היותר משפיע על משקלה. אשר למזכר ג'אנו טוענת המדינה כי בניגוד למ"ת 61255-11-15 שם דובר בשיחה אחת ונעשה שימוש במילה "מטאטא" בענייננו אין שימוש בקודים שכן העורר ונאדר דיברו על M, זיג ויריחו שהם כלי נשק מובהקים. על כן חשיבות המזכר בענייני פחותה עד לא קיימת. המדינה מוסיפה וטוענת כי העורר כונה באחת מההודעות שחולצו מהטלפון שלו "אבו ג'ית" והדבר מתיישב עם כינויו על-ידי נאדר בשיחות מול הטלפון הפלסטיני וכי לא ניתן לדעת ממי למי נשלחו התמונות של כלי הנשק בוואטסאפ, אך ממילא אין בכך כל רבותא שכן העורר מכחיש ששלח או קיבל תמונות של כלי נשק בוואטסאפ.

דין והכרעה

5. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר הראיות הגולמי בתיק החקירה, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות.

הראיות העיקריות הקושרות את העורר לביצוע העסקאות בנשק המיוחסות לו בכתב האישום הן שיחותיו לכאורה עם נאדר במכשיר הפלסטיני ומטבע הדברים התמקדו טענות הצדדים בעניין זה. טענת המדינה כי העורר הוא הדובר הנשמע משוחח עם נאדר באמצעות הטלפון הפלסטיני נסמכת על שני מזכרים של השוטר המשקלטת: מזכר המסומן י"ט מיום 17.12.2015 בו מציינת השוטר כי בשיחה בטלפון הפלסטיני מזהה הדובר כ"אבו ג'ית" ובהשוואה לשיחה עם טלפון ה-050 של העורר עולה כי מדובר באותו דובר. המזכר השני מסומן כ"ו מיום 21.12.2015 בו מציינת השוטר כי בהשוואת קולו של הדובר "אבו ג'ית" בשיחה בטלפון הפלסטיני ובין קולו של העורר בחקירתו במשטרה עולה כי מדובר באותו דובר. העורר טוען כי אין לסמוך על מזכרים אלו וכי היה צורך לערוך את זיהוי הקול במעבדה מוסמכת ואילו המשיבה הרחיבה בטיעוניה מנגד על האפשרות לבצע בדיקות מעבדה כאלו ועל דרך עריכתן. טענות אלו של המשיבה בשלב הערר נסמכו על שיחת טלפון עם קצין מז"פ ולא גובו באסמכתא מתאימה, ועל כך יש להצר. מכל מקום, וכפי שנפסק לא אחת, טענות לגבי זיהוי קולו של נאשם מקומן בהליך העיקרי ולא בהליך המעצר (ראו: בש"פ 5094/13 מחמאיד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.7.2013); בש"פ 6466/06 עקול נ' מדינת ישראל, פסקה ד (31.8.2006); לאפשרות להסתמך על זיהוי קול במשפט הפלילי ראו: ע"פ 5140/99 וידאל נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 844, 854-851 (2002); ע"פ 2135/94 אלפי נ' מדינת ישראל (5.9.1995); ע"פ 440/87 חדד נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(1) 793, 801 (1989); ע"פ 1625/94 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(5) 152, 156 (1994); כן ראו הנחית

פרקליט המדינה 7.7 - מבחן זיהוי קול מיום 1.1.2003). משכך, די לדעתי בשלב זה במזכרים המסומנים י"ט ו-כ"ו כראיה לכאורה לכך שהדובר בהאזנות הסתר האמורות הוא העורר. בבחינת למעלה מן הצורך, אוסיף כי ראיה נוספת הקושרת לכאורה את העורר לשיחות אלו היא העובדה שהדובר בהן זוהה כאבו ג'ית. בהקשר זה הפנתה המשיבה למסרון שנשלח לטלפון הנייד בקידומת 050 של העורר ביום 10.9.2015, בו פנה אליו לכאורה אדם שזוהה בספר הטלפונים במכשיר כ"אבראהים [מ]מחנה [הפליטים]" (مخيم ابراهيم) וכתב לו "ערב טוב חביבי אבו ג'ית" (مسالفل حبیبی ابوغيث) ונענה לכאורה על-ידי העורר ב"ערב טוב". העורר עומת בחקירתו עם ההודעה האמורה וטען כי אינו מכונה אבו ג'ית (הודעה מיום 20.12.2015, גיליון 4 שורות 78-80) והוא שב וטוען זאת גם עתה ומוסיף כי הודעות אלו אינן קבילות שכן אבראהים הנ"ל לא זומן כעד תביעה. טענה אחרונה זו של העורר לגבי קבילותן של ההודעות מעוררת קושי בהינתן העובדה כי מדובר בדו"ח טכני שחילץ מסרונים ממכשיר הטלפון שלו, אך מכל מקום ומבלי לטעת מסמרות בעניין זה בשלב המעצר, נראה כי כינויו של העורר כאבו ג'ית בהודעה שנשלחה לטלפון שלו והעובדה כי הדובר בשיחות עם נאדר עשה שימוש באותו כינוי, יש בהן לכאורה כדי לחזק את המסקנה כי העורר הוא הדובר שקולו זוהה בשיחות עם נאדר.

6. אשר למהות השיחות. הראיות לכאורה שבידי המשיבה נסמכות, כאמור, על מספר רב של שיחות שהתקיימו לכאורה בין העורר ובין נאדר (המסומנות באות ל' בתיק החקירה). במרבית השיחות נעשה שימוש במילות קוד כמו "חצי עליון", "צינור" (שיחה 2419 מיום 3.1.2015); "מזלג של צינורות" (שיחה 2456 מיום 4.10.2015). על מנת לפרש את מילות הקוד מפנה המשיבה למזכר ג'אנו המבוסס על תרגיל חקירה שנערך לנאדר. העורר טוען מצידו כי אין להסתמך על האמור במזכר זה שכן ג'אנו אינו עד תביעה בהליך נגדו ומכל מקום נאדר הכחיש את דבריו בתרגיל החקירה, ובהליך מעצר של מעורב אחר בפרשה קבע בית המשפט המחוזי (וקביעתו אושרה על-ידי בית משפט זה) כי יש קושי להסתמך על האמור באותו המזכר בשלב המעצר. אך גם אם אניח לטובת העורר כי יש קושי להסתמך על מזכרו של ג'אנו ולו בשלב המעצר, אין בכך כדי להועיל לו. בפרשה האחרת אליה הפנה העורר בה נדון מזכרו של ג'אנו, נסמך האישים בעיקרו על שיחה מקודדת אחת בה דנו הצדדים על רכש "מטאטא". על-כן עמד בית המשפט באותה פרשה על החשיבות הרבה שיש לפרשנות של מילת קוד זו בבוחנו את פוטנציאל ההרשעה של הנאשם שם. הקושי לבסס פרשנות זו על מזכרו של ג'אנו היתה לו, אפוא, משמעות מכרעת באותו עניין. בענייננו, לעומת זאת, הגם שמרבית השיחות של העורר עם נאדר מקודדות, יש מספר שיחות שבהן זנחו העורר ונאדר את מילות הקוד ודיברו לכאורה על סחר בכלי נשק ואביזריהם. שיחה אחת כזו היא שיחה 2624 מיום 6.10.2015 בה שוחחו השניים על משקפת לילה. שיחה נוספת היא שיחה 2775 מיום 9.10.2015 בה משוחחים לכאורה נאדר והעורר על רכישת מוצר בשם M 1600 ובמשתמע נשק מסוג M16, נאדר אף נכשל לכאורה בלשונו ובתיאור רכיבו של אותו מוצר בשם M אף ציין את המילה המפורשת "קנה".

אם לא די בכך, שיחות אחרות בהן מוזכרים לכאורה במפורש כלי נשק מסוג אקדח יריחו וזיג-זאוור, הן שיחות 2930 בהן מבקש לכאורה העורר לרכוש גרביים מנאדר ושואל אם יש "של '45' ו-'1004' ו'יריחו'"; שיחה 1696 בה מציין העורר בפני נאדר כי "קיבל שני 'יריחו' ובקושי הצליח למכור אותם" וכן שיחה 2795 מיום 9.10.2015 בה נאדר מציין בפני העורר כי קיבל 150 מכל הסוגים ומבקש מהעורר כי יגיד איזה סוג הוא רוצה וכי יביאו לו. בהמשך מציין נאדר בפני העורר כי הוא "ביקש 'זיג' ו-'45'".

7. ראיות נוספות המסבכות לכאורה את העורר בביצוע המעשים המיוחסים לו, הן 10 תמונות כלי נשק שנמצאו במכשיר הטלפון הנייד שלו ובהן תמונות של אקדח "גלוק", אקדח המסומן Professional Cal 45 ושל כלי נשק ארוכים חלקם עם תוספות שונות כמו דורגלים וכוונות מיוחדות. יצוין, כי על פני הדברים נראה כי תמונות אלו לא נלקחו מתוך

פרסום מסחרי אלא צולמו בבית כלשהו (על גבי ספה, שידה ואף על הרצפה). העורר הכחיש בחקירתו כי צילם או קיבל את התמונות וטען כי הוא צופה בתמונות של כלי נשק באינטרנט (הודעה מיום 18.12.2015, גיליונות 2 ו-3). אך דו"ח מעבדת המשטרה מלמד כי חמש מתוך אותן תמונות מקורן לכאורה באפליקציית הוואטסאפ של העורר, דבר אותו הכחיש העורר מכל וכל (שם, גיליון 3, שורה 49). בהקשר זה טוען העורר כי היה על המשטרה להציג בפניו במסגרת אילו התכתבויות באפליקציית הוואטסאפ נמסרו התמונות הללו. טענה זו מקומה בהליך העיקרי ולא בהליך המעצר, ותמונות אלו שנמצאו במכשירו של העורר אף שאינן קושרות אותו במישרין לביצוע עסקאות הנשק, הרי שבהצטרפן לשיחות שהובאו לעיל, יש בהן לכאורה כדי להוסיף ולסבך אותו בביצוע המעשים המיוחסים לו. לכל אלו יש להוסיף את הכחשתו הגורפת של העורר, גם בשלב זה, כי הוא מכיר את נאדר. הכחשה זו אינה מתיישבת לכאורה עם העובדה כי המשטרה יירטה שיחת טלפון לנאדר ממספר ה-050 שהעורר אינו מכחיש כי הוא שלו (שיחה 721) וכן מסרון שנשלח לכאורה ממכשירו של העורר ל"אברהים מהמחנה" ובו מספר הטלפון של נאדר.

מטעמים אלו, מקובלת עליי מסקנתו של בית המשפט המחוזי כי הראיות לכאורה שהוצגו בעניינו של העורר מקימות פוטנציאל סביר להרשעתו בעבירות המיוחסות לו.

8. אשר לבקשתו של העורר לשחררו לחלופת מעצר, כפי שנפסק לא אחת עבירות נשק ובעיקר סחר בנשק, מעידות על מסוכנות רבה לשלום הציבור וביטחונו ומשכך, רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על שחרור לחלופת מעצר של נאשם בעבירות אלו (ראו, למשל, בש"פ 4997/05 קייסי נ' מדינת ישראל (26.6.2005); בש"פ 4850/08 אבו הניה נ' מדינת ישראל (10.6.2008)). העורר אמנם צעיר יחסית ואין לו עבר פלילי, אך בהינתן עוצמתן הלא מבוטלת של הראיות לכאורה הקיימות נגדו ובהינתן שורת עבירות הנשק המיוחסות לו, אין מדובר באחד מאותם מקרים חריגים בהם יש להורות על שחרור הנאשם לחלופת מעצר.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' באדר א' התשע"ו (17.2.2016).

שׁוֹפֵט